

SLOTVERKLARING

Op ons 3^e congres LAAT JE ZIEN...LAAT JE HOREN...
spraken we

- over: **ZELFSTANDIGHEID**

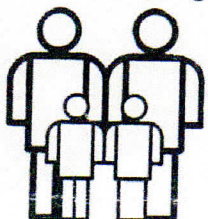
Geld geeft vrijheid voor ons.
Geld maakt je onafhankelijk.
Geld voor meer personeel.
Gemakkelijke regelingen maken is zo moeilijk (AWBZ?, PGB?, enz. ??).

- over: **WAT MOGEN WE EN WAT MOETEN WE?**

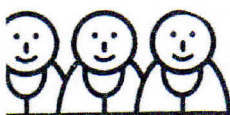
We hebben te weinig informatie en te weinig invloed op wat we mogen.
Het is moeilijk aan te geven wat we moeten.
Er zijn nog steeds instellingen die het recht op een cliëntenraad met
een coach niet serieus nemen. Wij vinden het een plicht van de instelling
om dit recht aan ons te geven.

- over: **HOE DENKEN WIJ OVER KINDEREN KRIJGEN?**

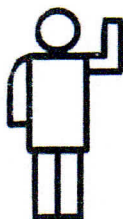
Dat is heel persoonlijk.
Het heeft veel gevoel bij ons losgemaakt.
We voelen ook veel twijfel.

- over: **HOE MAKEN WE VRIENDEN?**

Ik doe normaal, jullie ook?
We weten wat we met vrienden samen kunnen doen,
maar vinden het moeilijk om vrienden te maken.

- over: **WE MOGEN ER ZIJN!**

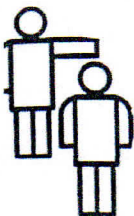
We hebben het recht om te leven.
Ouders hebben de plicht ons op te voeden.
Begeleiders hebben de plicht ons te begeleiden.
De maatschappij moet ons accepteren.

- over: **OOK ERNSTIG VERSTANDELIJK GEHANDICAPTEN HOREN ERBIJ!**

Ja, natuurlijk!
Wij vinden het moeilijk om met ze te praten en ze te begrijpen.
Opleidingen en meer communicatie-middelen moeten het gemakkelijker maken.

- over: **BETUTTELING**

Als we betutteld worden, zeggen we er **zelf** wat van!

De Congresgangers

Arcen, 13 april 2000

1994: Eerste congres van mensen met een verstandelijke handicap
– slotverklaring

Wij, deelnemers van het ZVG-congres 'Laat je zien, laat je horen' bijeen in Arcen op 21 april 1994, overwegende:

- dat wij voor het eerst in Nederland samen hebben kunnen praten over ons eigen leven;
- dat tot nu toe vooral anderen over ons beslissen;
- dat wij ons niet serieus genomen voelen;

Verklaren hierbij:

- wij willen zelf kiezen met wie wij willen wonen, in wat voor huis en met welke begeleiding;
- wij willen een echte baan en als normale werknemers behandeld en betaald worden;
- het is niet leuk om altijd met dezelfde mensen te wonen, te werken, op vakantie te gaan, te sporten, enzovoorts;
- iedereen leert van zijn fouten; wij krijgen die kans niet;
- wij kunnen veel meer en wij willen dus niet langer betutteld worden;
- wij willen dat er serieus naar ons geluisterd wordt en dat mensen tegen ons niet doen alsof;
- en gaan nooit meer over tot de orde van de dag.

Arcen, 21 april 1994.